

AC

SOEST toen en nu

Wat begon met paard-en-wagen is in 100 jaar uitgegroeid tot een bloeiend familiebedrijf: Van 't Netverhuizingen in Soest. Inmiddels staat de derde generatie aan het roer. „Het zit in de genen.”

MELISSA HOFLAND

Verhuizen, zelfs in auto zonder dak

Het is begin 1900. Aart van 't Net senior is bakker, maar er blijkt geen droog brood mee te verdienen. Hij zit niet bij de pakken neer. Hij heeft een paard en een wagen en besluit dingen te gaan vervoeren. Eerst meel, later bier en weer later gaat hij helpen verhuizen. Het is het begin van familiebedrijf in verhuizingen Van 't Net. Inmiddels door drie generaties gerund. Dit jaar vieren de vier broers van de derde generatie, Aart (71), Jan (64), Bert (58) en Robert (53) het 100-jarige jubileum. Hoewel er heel wat kleine transportbedrijfjes waren, bleek die beginperiode van het verhuisvak lucratief. In villadorp Baarn werd veel verhuisd. Aart: „Mensen uit de stad hadden er zomerverblijven. Mijn opa en vader hielpen de gezinnen verhuizen. Ze staken er veel energie en zorg in. Dat werd opgemerkt.”

Van vroeg tot laat

Ondertussen breide Soest uit en kreeg aantrekkingskracht op nieuwe industrie. Allemaal werk voor Van 't Net. Zes dagen lang, van vroeg tot laat, waren ze in touw. Al gauw deden ook auto's

hun intrede. „Als er een nieuwe auto werd gekocht, kwam de familie bijeen en ging de vlag uit. We hadden de auto zelf bij elkaar gespaard dus we waren heel trots.” In de Tweede Wereldoorlog werden paarden en auto's gevorderd door de Duitsers. Een gevoelige tik, maar ook in deze periode laten ze zich niet kisten.

„Er werden soms auto's geleend. Bij mooi weer kon dat zelfs een auto zonder dak zijn. Het verhuizen moest doorgaan,” aldus Aart, die de verhalen met de paplepel kreeg ingegoten. Hij is de enige van de broers die opa nog goed gekend heeft. „Het was een aardige en voor die tijd vooruitstrevende man die niet graag stil-zat. Ik had wel wat speciaals met deze man naar wie ik vernoemd ben. Als ik nieuwe klompen of schoenen nodig had, zei mijn moeder: ga maar naar opa. En dan kreeg ik wat ik nodig had.”

Dat de vier broers eveneens het ondertussen florerende familiebedrijf inrolden, was eigenlijk een vanzelfsprekendheid. Het was in het gezin Van 't Net verhuizingen vóór en na. Tijdens het avondeten ging het erover. En als de 8-jarige Bert op school vrij mocht tekenen, dan

▲ De gebroeders Van 't Net van het gelijknamige verhuisbedrijf uit Soest. 'Wij als derde generatie hadden het beste deel van honderd jaar.' FOTO FRANS KANTERS

werd het natuurlijk een vrachtwagen. „Jaaa, wel een verhuiswagen, hè. Compleet met kenteken en al.” Alle opgroeiende broers hielpen na schooltijd een handje mee. „Auto's wassen of ergens in de buurt helpen met een verhuizing. Met 17 jaar maakten we al stiekem een rondje in een van de wagens. Als we dan gesnapt werden, kregen we nog enkel een waarschuwing. Dat is tegenwoordig wel anders.” De broers moesten van hun vader, voordat ze in het bedrijf werden gevraagd, allemaal een vak leren. Dat bleek een gouden formule voor het voortbestaan van het bedrijf. Robert: „De één deed een kantooropleiding, de ander een technisch vak en zo hebben we allemaal een discipline waarmee we elkaar goed aanvullen.”

Leerling

Ze begonnen allemaal als leerling en haalden vervolgens diploma's waaronder het chauffeursdiploma. „We hebben alle vier gereden. Prachtig vonden we het. Elke dag is anders. Weer of geen weer, soms weken van huis met als enige communicatiemiddel de telex. Het ging van een verhuizing naar Sicilië of Amerika van een bedrijf of particulier tot die oudere dame uit Soest die haar huisje verruilde voor het verpleeghuis. BN'ers, het koningshuis, het kwam allemaal voorbij. Een fascinerend beroep.” Begin jaren zestig veroverde Van 't Net een groot marktaandeel in Europa. Begin jaren zeventig trok het familiebedrijf ook de zee over. Jan: „Aart als oudste ging onze opa ach-

▲ Ook Paleis Soestdijk behoort tot de klanten van Van 't Net. In 2009 werd er een beeld van Juliana en Bernhard geplaatst. PRIVÉFOTO

terna. Hij zocht en maakte werk. Als ie dan weer in Canada of Australië was om te netwerken, maakte onze vader zich zorgen. Maar wij als broers stonden achter hem en het bleek een goede keuze.” De drie poten 'fullservice' voor bedrijven en particulieren, archiefbeheer en opslag die door de broers zijn opgezet, loodsen het bedrijf met inmiddels 65 man personeel ook door de huidige crisis. Aart: „Gaat het bij één poot slecht, dan heb je de andere nog en kunnen we stabiel blijven. Het moet ook

geen tien jaar meer duren, maar er lijkt nu voorzichtig wat licht aan het einde van de tunnel te schijnen.” Het geheim van 100 jaar? „Eén-dracht maakt macht. Samen zijn we sterk. We zijn trots op wat er staat, maar zijn zelf heel gewoon gebleven. Eigenlijk niet veel anders dan onze opa die met paard-en-wagen begon met stro in zijn klompen om warme voeten te houden. Het zit in de genen. Wij als derde generatie hadden het beste deel van honderd jaar.”

▲ Begin jaren dertig: Jan en Aart van 't Net met één van de eerste vrachtwagens van het Soester bedrijf. PRIVÉFOTO

Met gps is vracht van uur tot uur te volgen

Tientallen jaren geleden was de telex nog het enige communicatiemiddel tussen werkgever en vrachtwagenchauffeur.

„Ik moest eind jaren zeventig een keer voor een verhuizing naar Algiers,” vertelt Bert van 't Net. „Op de terugweg kregen we een storm met windkracht 12 over ons heen, waardoor we twee dagen

langer op zee moesten blijven dobberen. Dan integreerde ik een paar dagen in het leven van de zeelui. Kaarten, mee-eten. Je kunt op zo'n moment toch niks anders. Met in het achterhoofd de afspraak die bij ons geldt: *geen bericht, is goed bericht.*

„Zodra ik weer een land, een grens passeerde, stuurde ik daar via de

telex een bericht. Zo ging dat toen.”

Tegenwoordig gaat dat heel anders. „Elke vrachtwagen heeft een gps-systeem. En de chauffeurs hebben smartphones. Met een uur speling kunnen we zeggen wanneer een vracht aankomt in een haven aan de andere kant van de wereld.”

▲ Rond 1920: oprichter Aart van 't Net in de tijd dat er nog met paard-en-wagen werd verhuisd. PRIVÉFOTO